

diiiiivans... el fret de la vesprada... el calor del dematí,..V
 aussencia del conipíiii y guardador de remadas...

En un clot de mon, en l' íipartat lloch d' una casa payral se
 conla un destíH^any qu' afligeix á una de sas filias... y el po-
 ble... í^as amigas.H. las qut; l' han estimat y estiman... fan tris-
 tement els comentaris y de sas ánimas doloridas surten queixo-
 sas notas que la posteritat cuyda de rccullir y guardar com
 prehnada hi^^toria d' un ser volguí que ja no viu,, que sí\ íigura
 's va esborrant de la memoria deis vivents... que va esfumantse
 son recort.,H més no aixís la cansó, que's guarda viva, per-
 fecte y cüi comentada y cantada cotn avans...»

Y com satisfi'i :l altres..< álas que la conegierenó que sense
 coneixeria ne sentiren A parlar,, en l' apartament d'un prat
 ó en la soletat d^ un bosch cad' una esbravarfl sas penas y do-
 lora Uensant al ayre aquellas matcixas notas Lristas que un día
 ^^aren nàixer en el cor d^ una amiga que estimaren. " "

Y aixís van nasquent las cansóns populars y aixís se guar-
 dan . . . Y nascudas en un tros de terra en un YQCÒ ignorant...
 s'extenen, y's cantan en altres llochs.,. No his estudian per-
 que ja las seutan,, no las aprenen perquè ja tas saben...Yni
 las aprenan, ni las estudian perquè vibuent en son sí desde sa
 naixensa... perquè ja calladament las hauran cantadas altres
 vegadas . . . .

¿TrovareUj donchs^ estrany que ^m permeti dir que en la&
 cansóns populars es hont sempre lie trovat més sentiment y
 •aquest més refinat? ¿Estranyareu que vegi en las canoons po-
 pulars en grau superlatiu lo que l' insigne mestre V eminent
 Dr, Torres y Bages >a dir en un folleto que tots coneixereu
 al parlar de la música en general que es un gran factor pera-
 -r educació del sentiment? . . . - ,

- Desconfieu del que no se sent impresionat al ohir las notas
 d'una cansó popular... Desconfieu encara més del que las
 -aborreix...